

Στέργιος Μπούγιας

Συχνά γίνεται λόγος για την αντιμετώπιση των ομοφυλόφιλων εκ μέρους της Εκκλησίας και διατυπώνονται μομφές για τη στάση της, ότι είναι «ομοφοβική» και «ρατσιστική», ότι δεν αγαπάει και, ότι κατακρίνει. Η Εκκλησία εκφέρει τον λόγο του Θεού ο οποίος είναι μοναδικός, αληθινός και αιώνιος! Ο Θεός αγαπάει τον άνθρωπο, τον κάθε άνθρωπο. Από απέραντη αγάπη ήρθε και έγινε άνθρωπος για να κάνει τον άνθρωπο Θεό κατά χάρη. Διακρίνει τον άνθρωπο από την αμαρτία, κατακρίνει την αμαρτία και όχι τον αμαρτωλό.

Ο Χριστός συναναστρεφόταν με τους αμαρτωλούς, αλλά ποτέ δεν αποδέχτηκε την αμαρτία! Αγκάλιασε τον αμαρτωλό, αλλά όχι την αμαρτία! Αυτό κάνει και η Εκκλησία. Με αληθινή αγάπη παρουσιάζει την αλήθεια. Κρίνει και αγαπάει γνήσια και υπεύθυνα. Η θέση της, στο θέμα της ομοφυλοφιλίας είναι ξεκάθαρη: Παρουσιάζει τη θέση της αγίας Γραφής, στη Γένεση, όπου γίνεται λόγος για τη δημιουργία του ανθρώπου «...και εποίησε ο Θεός τον άνθρωπον ... άρσεν και θήλυ εποίησεν αυτούς και ευλόγησεν αυτούς, λέγων αυξάνεσθε και πληθύνεσθε» (Γεν. 1,27-28). Σύμφωνα, λοιπόν, με τη διδασκαλία της Αγίας Γραφής ο Θεός ευλόγησε μόνο τη συζυγία άνδρα και γυναίκας. Σ' αυτούς έδωσε την ευλογία του γάμου και την απόκτηση τέκνων. «Οι συζυγικές σχέσεις ανδρός και γυναικός υιοθετούνται από την Εκκλησία, ως οι μόνες κατά φύση ανθρώπινες σχέσεις». Κάθε άλλη σχέση κινείται στο «παρά φύσιν» και είναι διαστροφή, δηλαδή παρέκκλιση από το θέλημα του Θεού! Ο Χριστός μιλώντας για τον Γάμο παραπέμπει στην αρχική δημιουργία: «ουκ ανέγνωτε ότι ο ποιήσας απ' αρχής άρσεν και θήλυ εποίησεν αυτούς;»

(Ματθ,19,4—6).

Επομένως, για την Ορθόδοξη Εκκλησία τρίτο φύλο, δεν υπάρχει. Δεν έδωσε ο Θεός στον Αδάμ άνδρα για να μένει μαζί του, ούτε χάρισε τη φυσική ικανότητα σε δύο άνδρες ή σε δύο γυναίκες να μπορούν να δημιουργήσουν ζωή και να αποκτήσουν παιδιά. Ευλόγησε και καθιέρωσε το δεσμό άνδρα και γυναίκας και μόνον αυτόν. «Η διαιώνιση του ανθρώπου πραγματοποιείται με τη σύναψη των δύο διαφορετικών φύλων, η δημιουργία δεν περιλαμβάνει τρίτο φύλο».

Στην Αγία Γραφή, Παλαιά και Καινή Διαθήκη, η ομοφυλοφιλία χαρακτηρίζεται ως «βδέλυγμα» (Λευτ.18,22). Ο Απόστολος Παύλος καυτηριάζει την ομοφυλοφιλία γιατί είναι βαρύ σαρκικό αμάρτημα. Η θεληματική διαστροφική χρήση της γενετήσιας λειτουργίας είναι πράξη ανταρσίας και εκτροπή από το σχέδιο του Θεού: «οι γυναίκες αντικατέστησαν τις φυσικές σχέσεις με αφύσικες ομοίως και οι άνδρες, άφησαν τη φυσική σχέση με τη γυναίκα και άναψαν από τις ορέξεις τους μεταξύ τους, διαπράττοντας ασχημοσύνες αρσενικοί με αρσενικούς, και πληρώνοντας έτσι με το ίδιο τους το σώμα το τίμημα που άξιζε στην πλάνη τους» (Ρωμ. 1,27-28). Με απόλυτο και κατηγορηματικό τρόπο επισημαίνει πως η θεληματική παραμονή, χωρίς διάθεση μετάνοιας, στις αφύσικες και αντίθετες με το θέλημα του Θεού πράξεις αποκλείουν τον άνθρωπο από τη Βασιλεία του Θεού: «Μη πλανάσθε ούτε πόρνοι, ούτε μοιχοί... ούτε αρσενοκοίται (ομοφυλόφιλοι), Βασιλείαν Θεού ου κληρονομήσουσιν» (Α΄Κορ.6,9-10).

Ερμηνεύοντας τον Απόστολο Παύλο ο ιερός Χρυσόστομος λέγει ότι η ομοφυλοφιλία αποτελεί την έσχατη και βδελυρότατη μορφή πορνείας, διότι η πορνεία «ει και παράνομος, αλλά κατά φύσιν», η δε ομοφυλοφιλία «και παράνομος και παρά φύσιν» και γίνεται «δολοφόνος ψυχής και σώματος» (ομιλ. Ε΄414-416,421). Επομένως και η Αγία Γραφή και οι άγιοι Πατέρες για να βοηθήσουν τον πεπτωκότα άνθρωπο ομιλούν με αγάπη και αλήθεια. Παρουσιάζουν το μέγεθος του πάθους και τις καταστροφικές συνέπειές του με κορυφαία την απώλεια της ψυχής. Καυτηριάζουν την αμαρτία, όχι όμως τον αμαρτωλό και αγωνιζόμενο να βρει το δρόμο της μετάνοιας και σωτηρίας.

Στις μέρες μας γίνεται συστηματική προπαγάνδα που ισχυρίζεται πως η ομοφυλοφιλία είναι δήθεν «φυσική» κατάσταση για κάποιους ανθρώπους, ότι τάχα γεννιούνται με αυτή την τάση. Ο Άγιος Παΐσιος έλεγε: «είναι ένα πάθος και αυτό, όπως και τα άλλα πάθη... και αν θέλει, ο ομοφυλόφιλος, μπορεί να κόψει την κακιά συνήθεια (Αθ. Ρακοβαλή. Ο Πατήρ Παΐσιος μου είπε). Σε νεαρό ομοφυλόφιλο που ένιωθε αδυναμία γι' αυτόν τον αγώνα, αφού του είπε να εξομολογηθεί, τον ρώτησε: «Μπορείς να πηγαίνεις κάθε Κυριακή στην Εκκλησία; Μπορείς να νηστεύεις Τετάρτη και Παρασκευή; Μπορείς να δίνεις ένα μικρό ποσό ελεημοσύνη; Μπορείς...; Μπορώ απάντησε ο νέος, αφού μπορείς να κάνεις πολλά και δεν μπορείς το ένα κάνε εσύ τα πολλά και άφησε στο Θεό το ένα»! Φοιτητής ομοφυλόφιλος «ήρθε να δη τον π, Παΐσιο. Με τη συζήτηση ήρθε σε μετάνοια και άλλαξε η ζωή του...τον συνάντησα πάλι να φέρνη και άλλους ομοίους παραστρατημένους νέους,για να βοηθηθούν και αυτοί» (Ιερομ.Ισαάκ. Βίος Γέροντος (Αγίου) Παΐσιου, Αγ. Όρος 2004, σ. 325).

Οι γονείς και το οικογενειακό περιβάλλον γενικότερα ευθύνονται σε αρκετές περιπτώσεις έλεγε: «τα παιδιά δεν κληρονομούν μόνο τα σπίτια και τα χωράφια από τους γονείς τους ,αλλά κληρονομούν και τα πάθη ή τις αρετές τους» (Άγιος Παΐσιος).

Δυστυχώς ο σύγχρονος άνθρωπος έχασε κάθε αισθητήριο ηθικής και πνευματικής ζωής και θεωρεί την ομοφυλοφιλία φυσικό τρόπο. Το βδελυρό και παρά φύση αυτό πάθος προβάλλεται «ως κανονικός τρόπος ζωής και διεκδικεί κοινωνική, νομική», θεολογική και εκκλησιαστική αναγνώριση. Έτσι «δημιουργείται σοβαρότατο πρόβλημα που θίγει καίρια το ζωτικό κύτταρο της κοινωνίας, την οικογένεια» (Γ. Μαντζαρίδη "Χριστιανική Ηθική" τομ. 2ος, ΙΜΜΒ, Αγ.Ορος, 2015, σ. 393). Συνεπώς δεν μπορεί η ομοφυλοφιλία να γίνει αποδεκτή από την Εκκλησία ως σωστός δρόμος που οδηγεί τον άνθρωπο στο Θεό. Από αγάπη προς τον ομοφυλόφιλο και ποιμαντικό ενδιαφέρον, η Εκκλησία, θα πει την αλήθεια, δεν μπορεί να αποκρύψει, ότι ο γάμος άντρα και γυναίκας είναι ένας δρόμος που οδηγεί στο Θεό, «ενώ η ομοφυλοφιλία δεν είναι τέτοιος δρόμος».

Η Εκκλησία με την αγαπητική ποιμαντική της επιζητεί την εν Χριστώ σωτηρία όλων των πιστών τέκνων της. Είναι Θεραπευτήριο που παρέχει την ίαση σε κάθε ασθενή ,αμαρτωλό. Δεν απορρίπτει, ούτε περιθωριοποιεί, αλλά με σεβασμό και αγάπη προειδοποιεί ότι οι επιλογές που αναζητούν την αγάπη και τη χαρά μακριά από την Πηγή της Αγάπης και της Χαράς, τον Χριστό, βρίσκονται σε λάθος κατεύθυνση. Η Ορθόδοξη Εκκλησία δεν φέρεται ούτε ρατσιστικά, ούτε ομοφοβικά απέναντι στους ομοφυλόφιλους. Εκφράζει την αγάπη του Χριστού σε οποιονδήποτε προσέρχεται με μετάνοια και προτείνει ως θεραπευτικά μέσα τα μυστήριά Της. Είναι πολλά τα παραδείγματα ομοφυλόφιλων που προσήρθαν στα μυστήρια άρχισαν να ζουν τη ζωή της Εκκλησίας και σήμερα είναι έγγαμοι οικογενειάρχες ή και μοναχοί με βασικό στόχο και προσανατολισμό τον αγιασμό, τη θέωση! Η Ποιμαντική, λοιπόν, της Ορθόδοξης Εκκλησίας είναι φιλόανθρωπη, θεραπευτική, φιλόστοργη, αγαπητική και χριστοκεντρική. Αγαπάει και αγκαλιάζει τον κάθε άνθρωπο, αλλά ταυτόχρονα με ευθύνη του υποδεικνύει τον σωστό δρόμο της σωτηρίας! Θέλει να σωθούν όλοι οι άνθρωποι, αλλά για να γίνει αυτό πρέπει να 'ρθούμε όλοι «εις επίγνωσιν αληθείας», γιατί μόνο η « αλήθεια ελευθερώνει» και σώζει (Ιω.8,32)!

Ο κ. Στέργιος Μπούγιας είναι Θεολόγος.

[Πηγή](#)